

førelse af Bygninger, der tjene andre Formaal. Der komme de almindelige Lovregler ikke til Anvendelse. Der vil det staa Bygningsmyndighederne frit for at skønne i det enkelte Tilfælde, hvorledes der skal forholdes, for at vedkommende Bygning kan blive formaalstjenlig og af en saadan Beskaffenhed, at den ikke bliver farlig for de Personers Sundhed, som skulle virke deri.

Med disse Bemærkninger vil jeg igen anbefale dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede 11te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at jeg efter at have talt for har haft Lejlighed til at sammenligne forskellige af de Paragraffer, i hvilke der kan paavises sproglige Inkonsekvenser, med Kommunalbestyrelsens Udkast, og paa een Undtagelse nær have Inkonsekvenserne ikke været til Stede i Kommunalbestyrelsens Udkast. Men selv om de skrev sig derfra, mener jeg ganske vist, at Ministeriet burde have udøvet et Overskøn og rettet Fejlene.

Mine Udtalelser om Grundlovens § 82 føler jeg ikke afkræftede ved, hvad der senere er udtalt.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Den højtærede Minister vil overfor mine Bemærkninger forsvare det rigtige i, at Grundkommissionens to Medlemmer vælges af Ministeren, fremfor at lade dem blive udnævnte af Retten som uvildige og sagkyndige Mænd. I den Anledning vil jeg gerne tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der allerede finder en saadan Udnævnelse Sted efter Loven af 11. April 1890, der udvider Anvendelsen af Bygningsloven for København til Frederiksberg. Efter denne Lovparagraf har Ejeren Ret til at forlange Overtagelse af sin Ejendom i visse Tilfælde og Erstatning efter af Retten udmeldte uvildige Mænds Skøn. Det kan altsaa blive en ganske betydelig Erstatning, som i mange Tilfælde kan blive at fastsætte af Mænd, udmeldte af Retten, og jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at der skulde være noget uheldigt i, at det blev fastsat i den københavnske Byggeslov, ligesom det, hvis det slaas fast, vel ogsaa vil gaa over i en Bygningslov for Købstæderne.

Den højtærede Minister forsvarede ogsaa § 18 med, at der ikke skal ydes Vederlag, naar Ejeren faar Ret til at bygge højere. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke ret har opfattet, om det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) har gjort nogen Modbemærkning dertil. Jeg vilde ellers tillade mig at fremhæve, at det er muligt, at Ejeren slet ikke ønsker at bygge højere, og i saa Tilfælde faar han ingen Erstatning. Jeg kan ikke se, at han, naar han enten ikke har Raad til at bygge højere eller af andre Grunde ikke ønsker at bygge højere, ikke skulde have Krav paa det Vederlag, som Grundloven hjemler.

Justitsministeren (Bilow): Til det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) skal jeg bemærke, at ude paa Frederiksberg er det ligegyldigt, om det er Retten eller Magistraten, der udmelder de uvildige Mænd, for disse Institutioner ere forenede i den samme Embedsmand. Det er derimod ikke Tilfældet i København; thi der blive de uvildige Mænd udnævnte af Magistraten, altsaa af en af Borgmestrene, medens Retten er noget andet. Men det, jeg særlig vil hævde og pointere, er dette, at det i og for sig slet ikke er nogen Retsopgave, det er en ren Magistratsopgave, medmindre Mændene skulle udmeldes for at være til Bistand for Retten selv. Derfor mener jeg, at hvor der er Tale om en fremtidig Lovgivning, bør man holde de to Spørgsmaal ude fra hinanden. Er Formaalet Udmelding til Vurdering, bør de udmeldes af Magistraten, og er det til Rettens eget Brug, som f. Eks. Skønsmand under en Proces, kan der være Rimelighed for, at de udmeldes af Retten. Denne Distinktion bør gøres mellem, hvad der er Domstolsvirksomhed og hvad ikke. Men vi have herhjemme i saa stort Omfang haft Sammenblanding af Domstolsvirksomhed med Øvrighedsvirksomhed, at man i Øjeblikket ofte ikke ved, i hvilken Egenskab den paagældende Embedsmand er i Funktion. Til det ærede Medlems Bemærkninger til § 18 skal jeg sige, at den paagældende Mand faar netop Retten til at bygge højere. Om han benytter sig af denne Ret til at bygge, er en Ting, som man ikke kan bestemme noget om her i Loven. Det er netop i Tilfælde af en Nybygning, at Bestemmelsen kan anvendes. Naar den paagældende agter at opføre en ny Bygning paa sin Grund, siger man: Du maa rykke tilbage, men saa maa du til Gengæld bygge højere. Det maa han saa tage Hensyn til ved Bygningen.